

trykkelige Erklæring. Jeg er overbevist om, at Sagen i dette Thing et Dieblit har kunnet tvivle om, at, hvad der i saa Henseende er blevet udtalt af mig til den ærede Ordfører for Udvalget, var, efter min Opfattelse, blevet udtalt paa Finansministerens Vegne. At der fra min Side i saa Henseende har fundet en Misforstaaelse Sted, beklager jeg.

Fischer: Jeg tror at skylde den høitærede Justitsminister at aflægge ham min oprigtige Tak for den Maade, hvorpaa han nu har forklaret Sagen og for det høie Things Medlemmer vist, at, dersom der i, hvad der foreligger, har været en Misforstaaelse tilstede, saa hviler Skylden derfor ikke paa mig. Jeg gjentager min Tak til den høitærede Justitsminister.

Paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger med Hensyn til Forslag til Lov angaaende en Omordning af Landsbypresterenes Lønning og Dpsettelsen af en kirkelig Penſions- og Hjælpefond.^a

(Den tidligere eneſte Behandling af denne Sag i Landstthinget findes i dets Tidende, Sp. 2265 ff. og den nu stedfundne fornyede eneſte Behandling i Folkethinget i dets Tidende, Sp. 7381 ff., den af Fællesudvalget afgivne Erklæring og Indstilling i Lillæg R., Sp. 1131—43.)

Formanden: Ærede Medlemmer ville jo have set, at der foreligger tre Indstillinger. Den først opførte Indstilling, den, som er trykt i Erklæringen i hele dens Udførlighed, er en Indstilling, der hverken stemmer med den Skikkelse, som Lovforslaget havde forud for Fællesudvalgets Nedsættelse i Folkethinget, eller med den, som det havde i Landstthinget, og som nærmest indeholder et Mellemforslag. Den anden Indstilling stemmer med den Skikkelse, som Lovforslaget havde faaet i Folkethinget forud for Fællesudvalgets Nedsættelse, og den tredje Indstilling stemmer med den Skikkelse, som det havde faaet her i Landstthinget forud for Fællesudvalgets Nedsættelse. — Idet

jeg nu hermed aabner Forhandlingen over den foreliggende Erklæring og de deri indeholdte Indstillinger, skal jeg endnu kun med Hensyn til disse bemærke, at, naar vi komme til Afstemning, saa vil der først blive stemt over Indstillingen under Nr. 2, o: Indstillingen om endelig at vedtage Lovforslaget i den samme Skikkelse, hvori det forelaa fra Folkethingets Side forud for Fællesudvalgets Nedsættelse. Det er nemlig baade den Indstilling, som i og for sig præsenterer sig til først at komme under Afstemning, da den er mest afvigende fra Landstthingets tidligere Beslutning, og det er tillige ogsaa den eneſte af Indstillingerne, der nu har praktisk Betydning efter den Afgjorelse, som denne Sag har faaet ved Forhandlingen forleden i det andet Thing. Hvis den nævnte Indstilling vinder Thingsets Bifald, og hvis det saaledes omformede Lovforslag derefter fastholdes ved den sædvanlige Slutningsforhandling, som altid finder Sted om en Sag, saa vil der jo dermed være opnaaet Overensstemmelse mellem Thingene. Hvis derimod den nævnte Indstilling ikke vedtages, saa er Sagen dermed endt, idet det er uden Nytte at gaa videre med Afstemningen, da det er givet, at der saa ikke kan opnaas den Overensstemmelse, som er tilsigtet ved Fællesudvalgets Nedsættelse. — Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Ploug): Under de Omstændigheder, hvorunder denne Sag kommer til Forhandling her, finder jeg aldeles ingen Anledning for mig til nærmere at forklare eller at forsvare den Indstilling, som Halvdelen af Fællesudvalget, hvortil jeg selv hører, har fundet sig foranlediget til at fremkomme med. Det kan jo nemlig under de nærværende Forhold ikke nytte Noget, at jeg anbefaler Indstillingen til Vedtagelse, og jeg vilde ikke en Gang selv stemme for den, hvis den kom under Afstemning. Jeg skal altsaa indskrænke mig til at fraraade det høie Thing at vedtage den Indstilling, som den ærede Formand først og alene vil sætte under Afstemning, og for hvilken kun et eneſte Medlem af de af Landstthinget valgte Medlemmer af Fællesudvalget har erklæret sig. Jeg fraraader det høie Thing